

n'a dis ceva în contră, deci el a avut tot dreptul a presupune că dechiararea lui e primită de toți, și numai asiă între marginile acestea s'a odihnit intru acceptarea solidarității, — fiind că inse însoțirea prin concludul cu care ordina a se subscrie proiectul de toți membrii, trece aceste margini, aducend un conclud la ce nu e competentă, ce și cu ocaziunea aducerii acelu conclud a dechiarat, asiadara el, cu convocare la această dechiarare, țiene acel conclud pentru sine de nevalid, și nu se simte îndetorat a-l subscrie, fiind că solidaritatea numai între marginile de el desemnate e obligatorie pentru densul.

Deseanu face acea observare cumca dechiaratiunile ce se fac la un obiect, nu au valoare decisivă, această i compete numai inse-si deciziunii aduse, protocolul sienintiei constituitoare e autenticat, autenticarea s'a îndeplinit în presintia lui Fauru, fara ca densul să fie cerut întregirea sau coregerea, deci nu pôte pentru membrii însoțirii să stea altă de cat ce cuprind de protocolul, fiind că în acelă dechiararea amintita de Fauru nu s'a introdus, nici pôte a se reflectă la acea.

Pana aci s'au facut dechiarari în contra propunerii cu privire la subscriere, dar fiind acum adus concludul, au a se face espres acele dechiarari, că cine și d'in ce cauze nu voiesce a subscrie proiectul?

Papu dice cumca sub desbaterea proiectului a dechiarat că în multe nu e contieles cu acelă, inse s'a supus majorității, și fiind că minoritatea s' voteze pentru concludul majorității, de această lă subscrie, dest ar fi voit ca însoțirea să primăca cunoscută propunere a lui Romanu, care eră foarte salutare, de ora-ce se încunjura ori ce sila morale, dar decidind majoritatea altcum, află a fi ori-care membru îndetorat la împlinirea aceleia, și de această propune ca cea cari pana acum inca n'au subscris proiectul, să-l subscrie, dechiarand la protocol că această o fac numai pentru că asiă a decis majoritatea, dar densul nu sunt contieles cu acel proiect, totodata i face atenti cumca acest proiect nu e merit a se substerne dietei, fiind că prin un decis s'a ordinar a se încercă o contielegere, cu ablegatii serbi, și cu densii d'inpreuna a conveni asupra unui proiect ce are a se substerne la dieta: această el cu atat'a mai tare doresco, cu cat unele suspesitiuni ce se afla în proiectul serbilor, cum e denumirea de comiti supremi d'in majoritatea nationale, și a individiilor nationali la militia, lipsesce d'in proiectul nostru. —

El subscrierea o țiene de votizare și de un ce prin care se dovedesce numai că e un fapt a majorității, careia minoritatea s'a supus; pre langa toate acestea inse e aplicat a dispensă pre acei membrii de la subscriere, dacă densii vor motiva subtragerea cu această cumca voiesce a mai luă proiectul sub revisiune; în fine rōga însoțirea ca ori se subscrie proiectul de toti ori nu, să remanem și să ne despărțim ca frati.

Ioanovicu n'a fost pregătit a mai repoti motivele de subtragere de la subscriere, căci le-a enumerat odata, era cand s'a pus întrebarea la vot a voit d'in nou pre scurt să se motiveze abstenerea de la votizare, inse i s'a observat că le-a spus odata și a votul nu se pôte motiva, — dar fiind că se cere a-si enunță d'in nou acele motive, se supuna cererii și va spune de ce nu pôte subscrie. Nainte de a îndeplini această afla de lipsa a dechiară, cumca de si a esit Vineri d'in siedintia, el prin această n'a voit se esă totodata și d'in însoțire, precum s'a dis în protocolul de Sambeta, ba chiar și la acea siedintia n'a luat parte numai pentru că n'a știut că se va țiene atunci siedintia, densul nici atunci nici acum n'are intențiune a pasesc însoțirea dar nici recunșce cuiva drept de eschidere. Proiectul nu-l pôte subscrie pentru că principiile capitale d'in acelă sunt diametral opuse celor a ale sale, și el țiene că prin subscriere e totodata îndetorat publice și în cercuri private cu convocare la subscrierea sa a aperă tot ce contine acel proiect. Adeverat că solidaritatea pretinde ca minoritatea să se supuna majorității, dar de aci nu urmăza ca minoritatea tot deun'a, și în toate să se supuna majorității, căci abstractend de la această cumca și majoritatea pôte să smintesca, dar minoritatea e în drept în unele impregiurari a cere și pretinde ca majoritatea să-i ierta salvarea convingerei sale, căci deciziunea însoțirii, prin care se regulăza detorintiele membrilor, ar trebui espres să contina toate detorintiele lor, inse în această nu se contine detorintia de subscriere, oi numai o splicare a solidarității, care dupa acea deciziune nu consta în altă de cat în votizare pentru concludul majorității, fiind absolvata

minoritatea de la pledare nu numai, ci prin rezervă care cu ocaziunea această s'a facut asecurandu-se și despre această, cumca în unele casuri speciali i se va iertă abstenență chiar și de la vot, sub aceste conditțiuni a intrat el în însoțire, și după cum si-implinesce el toate detorintiele proiecte accepta ca și majoritatea să nu se arete omnipotentă, ci liberale respectand convingerile fie-caruia, cu atat'a mai vertos inse în cazul prezente cere această respectare, cu cat subscrierea ce se pretinde nu e detorintia numai de forma, ci forte esentiale, prin urmare nu se pôte dice că desl nu e contienuta în deciziune, totusi se precepe de sine.

Cand s'a constituit însoțirea Faur a amintit detorintia de subscriere dechiarand că la această nu se pôte supune fara ca să-i fie contradis cineva, ba apriat s'a spus că d'in conivintia se va mantul minoritatea și de la votizare, de această vedind vorbitoriul că prin această i este dat un remediu de a-si salvă convingerea, a intrat în însoțire, deci apelăza d'in nou la liberalitatea majorității și cere a fi absolvat de la subscriere.

Fauru raspunde lui Deseanu, că e adeverat cumca această deobliga ce e în deciziune, dar precum a desfasurat și Ioanovicu, la constituire s'a facut pomenire și de această, și de ora-ce atunci, cand s'a încheiat pactul, el si-a spus conditiunile sub cari voiesce a-l încheia, și acelea fara contradicere s'au primit, asiadar acum acelea trebuie respectate.

Vineri nu a esit nimenea d'in siedintia d'in scop de a se lasă de însoțire, ci numai în urm'a spectatorilor ce s'au facut, adică inca n'au în cuget a se lasă de însoțire, și crede că această nu zace nici în intențiunea majorității, la ce și altcum n'ar fi îndreptatita, ci voiesce numai ca detorintiele să nu li se mai lătesca, ci se remana coala de la constituire, și la cari de a dreptul s'au supus. —

Borlea dice că a fost în toate siedntiele, dar nu-si aduce a minte ca Fauru să fie dechiarat că subscrierea nu se întielege în solidaritate, și că la această nu i s'a facut nici o obiecțiune, inse concede că a potut să dechiară asiă ceva Fauru, dar stă și această cumca în protocol nu e nici o pomenire de o astfelu de dechiaratiune, desi Fauru a fost la autenticare de fatia și asiă el se țiene numai de această ce stă în deoisiune, și fiind d'in nou decis a se subscrie proiectul de toti membrii, pretinde subscrierea.

Fauru i reflectă cumca chiar Babesiu a fost acelă carele la observarea lui a dis, cumca subscrierea nu se pretinde nici chiar de la membrii majorității, căci e destul deca numai unul va subscrie, era cei lalti au a aperă și votă.

Mihályi vede supunerea minorității de dreptă, inse nu e întieles cu Pap, că acest proiect nu vine la dieta, fiind că în tot cazul ce subscrie odata voiesce să fie spresiu convingerei sale; dacă privesc și precegeta întielesul decisului 4. apoi în întielesul aceluia e fie carele îndetorat în dieta și comisuni a votă pentru decisul majorității, dar de la aperare e absolvat, fiind că inse el subscrierea o țiene egală cu aperarea, și nefind întieles cu mai multe puncte d'in proiect, la a caruia desbatere nici a potut luă parte, de această nici-l pôte subscrie, ba si-denegu subscrierea și pentru această, căci-l vede de impractic și ar doră să cada proiectul.

Gozsdu nu e în stare în momentul de acum a se dechiară că subscrie-va proiectul, seu nu, fiind că la desbatere n'a fost de fatia, și pana acum nici l'a veduit, asiă dar si-sustiene dreptul a se dechiară în privintia această, după ce-l va cetă și studiă.

La constituire n'a fost de fatia, dar în Februaru cand a intrat în însoțire, a cetit proiectele și a veduit că minoritatea e supusa majorității escepto cele politice, inse și în cele nationale numai intrat'a ca se nu votodie în contra decisului majorității, pana acum n'a audit și n'a știut că cineva să fie silit a subscrie concludul majorității și de o astfelu de îndatorire în deciziunea 4. nici se face pomenire, și dacă se ie lucru după cursul natural, apoi atunci cand se face ceva contra convingerei sale, nici se pôte subscrie fara rezervate, căci pôte veni în contradicere cu principiile sale.

Ce dice Ioanovicu cumca nu e în stare a aperă nici în cercuri private, o întielege, căci nu suntem advocati ci legislatori, prin urmare nu ni este iertat nici cand si sub nici o impregiurare a veni în contradicere cu principiile și convingerile noastre. —

Convocarea l'a vatemat, căci în această se dice cumca acelă care nu va veni la siedintia de adi seu nu va subscrie proiectul, se considera de eschis d'in însoțire, la această inse n'are nime drept, era de s'ar face, apoi se pôte nasce un scandal public prin această, că cei eschisi se pot coaduna, și consoti în alta corporatiune; dar el nu recunșce nimenui dreptul a eschide pre cineva, pana ce acelă voiesce să fie membru, și asiă ori subscrie, ori nu, remane totusi membru, fiind că în tot cazul e legat a nu lucră și votă contra a celui conclud a majorității, avend cel mult dreptul a se abstenie de la vot.

La cele ce dice Fauru raspunde — quod non est in charta, non est in mundo, și asiă nici i dă vre-o valoare acelei dechiarari. —

(Va urmă.)

Formarea „legiunii unguresci.“

Cu referintia la cele publicate în nr. tr. estragem d'in „All. Z.“ și „Pr.“ următoriele cu datul Neisse 27 iuliu: „O descriere scurta a celor petrecute în cortelul unguresc langa fortareția Neisse, (la fruntariă austriaca a Silesiei prusesce) nu pôte fi neinteresanta. Se scie cumca Ludovic Kossuth și în resbelul italian și la inceputul acestui resbel pruso-austriac, atat prin aginti cat și prin procliamatiuni s'a nisuit cu energia neustanita a influentiă a supra regimintelor unguresci spre ajungerea scopului seu, s'a dovedit că inca nainte de luptă de la Königgrätz erau ostasi unguresci cari în pusunarie aveau procliamatiuni de ale lui Kossuth.

Toti ungurii prinsii cari mai nainte se trimitau contra diferite fortareții, în fine fura transportati contra Glogau, Kosel, și mai ales contra Neisse, de ora-ce Antoniu Vetter fostul general în armat'a revoluțiunaria unguresca medilcoise de la regele Prusiei învoirea de a potă formă o legiune unguresca de voluntari d'între cei prinsii în resbel, ca apoi această legiune, înarmata de contra Prussia, să faca erumpere în Ungaria, unde portand stégul national unguresc, sub conducerea lui Klapka și alui Vetter, să spriginesca armat'a prusesca și să „elibere“ Ungaria.

Oficirii legiunii unguresci d'in Italia, cei mai multi decorati cu mai multe medalie italianesce, alergara contra Neisse, se supusera organizatiunei legiunii cei noue unguresci, carcia se dede mai multi cadeti, corporali și alti suboficiri, fiind că oficirii prinsii d'in regimintele unguresci remasera credinciosi juramentului lor. Cortelul unguresc e afara de fortareția, numera 360 corturi, era pre un munte e un cort mare pentru statul-major al legiunii ung.

Ungurii d'in acest cortel cu cei impartiti în orasiu numera 4500 capete, d'între acestia pana astadi 2000 se inscrisera la legiune. Unele regiminte d. c. regimentul Coronini (această, precum scim, se compune mai ales d'in romani apoi serbi și cati-va magiari și nemti Red.) mai că nu se inscrisera de fel în legiune. Suferintiele prinsorei, imbracamintea slaba și vîptul greu sedusera pre multi la intrare în legiune. După ce două bataliōne de pedestrasi și un escadron de usari fura înarmati doplin (acestia cu sabii prusesce și carabine anoverane) și după ce invetiara și nou'a comanda unguresca, ieri si-capetara stindarde.

A s'era esit legiunea d'in cortel între sunetul dobelor, pre o piatia formă patrunghiu, o compania intră în orasiu, se oprî înaintea otelurilor unde locuiau tabornochii (ginerari) Klapka și Vetter, primira rudele și nisce ladi în cari erau stindardele. După mai multe „eljen“, trei omeni innalti dusera rudele contra piatii lor de parata. Multime de omeni și sute de ostasi prusesce se dusera după ei, a vedé scen'a nemaivediuta. Mersul fuse repede, original și impunatoriu.

În medilocol patrunghiului se adunara Klapka, betranul general Vetter, Magyarodi cel cu siese medalie pre pept, contele Csáky, contele Bethlen, oficirii: Csetz, Fehérváry, Szabó, ajutantele lui Klapka și alții. Sosind generalul, primii trei „eljen“ scomotose, și la un sunet desclinit al dobelor presentara armele, era ajutantele lui Klapka desvelî stégul rosu-alb-verde, la a caruia privire erupsera de loc „eljen“ viforose. Acu ajutantele lui Klapka țienu cuventare revoluțiunarie, și Klapka vorbi, în fine se adusera vivate și pentru Kossuth, dar armele nu fura presentate.

Or cum se se judece această, ce cu putien mai nainte eră imposibilitate politica, totusi ca martor vediatoriu trebuie să marturisesce că pa-

rad'a rara, cuventarile lor și solenitate, întrég facu a supra celor de fatia impresiunea ce ni vom uită. La tota întemplarea, fiind că se pr vede pacea, scon'a întréga a devenit trag comica.“

D'in comitatul Torontalului în 1. aug.

Trebuie să încep și eu cu ieremiada, e tanguire gelnica; — și abunasema dacă priviu la starea materiala și spirituala a romanilor d'in acest comitat, trebuie să ne impresore de rerea cea mai nemarginita, și cu atat'a mai ales, căci mai pretotindene observam și o ne pasare condemnabila fatia cu interesele nostr materiale și spirituale.

Firesce că nu putem trece cu vederea ca lamitatile straordinarie ale anilor mai d'in urma, cu cari se scusa cei mai multi nepasatori dar aceste nenorociri asiă dicend au fost generale pentru biéta romanime ca și pentru nationalitatile conlocuitoare, — totusi alte nationalitati și romanii d'in alte parti au mai de semne de vietia, la noi inse domnesce o agoni de mörte.

Să te feresca Ddiu a amblă prin comunitatile romane d'in Torontal, căci cu putiene — forte putiene esceptiuni, pretotindene vedé miseria, ignorantia și nepasare. — În fruntea comunelor romane adevăr că sunt jud și antisti romani (căci alții nu pot fi), dar judele comunal roman, fiind om care a rare-ori si-scie serié numele, ci cei mai multi numai de ping un „facsimile“ de nume propriu, — pe langa necultur'a sa apoi mai vine și neinteresarea pentru cauzele nationale, (ignoti nulla cupido) și prin nescinti'a sa se mai și falosiesce, că și unde ar mai fi în comună vre-unul mai priceput, nu ar cere svat da la această nici pentru mult, căci — vedi bine — domnului jude i-ar derogă dacă s'ar închină preotului seu altui barbat mai preceput, de aceea apoi preotii nici nu se interesăza de cauzele comunci, ér judele cel maretu devine unel'ta notariului care de regula nu e roman, căci ignorantia, nepasarea și asupririle straine au nascut acea credintiă desierta pe aici, că domni'a romanului numai pana la preotia se estinde, ér mai departe e moscenirea neromanilor. Si intr' adevăr, nici intr' un comitat locuit de romani nu pôte fi mai mare lipsa de întielegintia romana ca în comitatul Torontalului.

Mai nainte acest comitat locuit de 80,000 romani eră în stare buna materiala, totusi nu s'au pré distins romanii de aici prin sienintie, căci scolile mai nalte le oercetau numai cu scop ca „să pōta fi popa“, precum se dico pe la noi; — apoi dacă s'a facut „popa“ pare că s'a ingropat pentru tot de una, căci nu i-ni mai veduit să faca vre-un sporiu prin conosciintiele lor, cari la unii erau și sunt destul de frumose, oi și densii ca și cea lalti preotii s'au dat nepasarei. — Nu mai vedeați și nu ni pot vedé ca intr' alte locuri vre-o energic ambițiune nobila frumosa, ci totă nisuintia și ambițiunea celor mai multi se estinde pana la brău rosu și în casuri esceptiunale la protopopiat — se întielege că dacă are o sumultiă marisiora d'in al cincele element ce-l rãmiau betranii: nervus rerum gerendarum. Speram inse că precum va prinde rădăcine ierarcia romana, pre asiă se vor convinge că în venitoriu calitatile dau preferintia.

Cand vedi atati preuti cati sunt pe la noi (de comun cate doi în comunele cele mai mici, ér în cele mai marisiorde câte 3, 4, 5 pana la 6, 7.) și nu observadi nici un sporiu trebuie să se intristeză și cel mai nepasatoriu. — Diu, e timpul ca să se ingrigesca locurile competente ca să mai imputieneze numerul preotilor și să li imbunetatesca medilcocele de vietuit, ca să avem preoti cari cu tot dreptul să se numesca lumin'a lunei și sarea pamentului.

Dar scōlele nostre?! Ori si ce le pot numi, numai scōle nu. — Cate-va silabisari mecanice cari le invetia copilul numai d'in audiu, — apoi recitari d'in catihis fara a le întielege cum se cade, — cateva sonur desarmonice, cari se numesc în batjocura „cantari bisericesce“, — mai departe nescari incercari d'in socōta, dar neci pomēna de a sci tabel'a inmultirei, în fine pe unele locuri retaceso și prin geografia, cand ti spun că Temisior'a e cetatea cea mai mare pe lume, și dacă întrebdi de Viena, Paris, Londra apoi ti arēta Camciatca, Časlau etc.

Binevoitoriul cetitoriu va cugetă că aceste sunt nisce esagerari, pe cand diu e numai o debila trasura d'in tabloulu inspaimantatoriu

al învățământului d'in comunele romanesci aici.

Asi mai avé multe de aceste ca sê le în-sir, inse asta data me oprasc aici.

Scirea despre armistiul de o luna a fa-cut impresiune placuta pe aici, căci ómenii óbosiți de calamități-le nenumerate ar dorí un timp mai fericitorii. — Bine ar fi daca s'ar deschide o comunicatiune regulata cu germania si tierele apusene ca sê fie cautate bucatele si a-ia putiene de aici. — E la usia solvirea con-tributiunei, apoi cate si mai cate detorii si alte li-se trebuie acoperite, — deci am dorí ca sê se urce pretiul bucatelor ca sê ne mai usioram de greotati.

Verbuvările (inrolările) curg si pe la noi cam cu greulu, căci n'au ómenii bani ca sê contribue pentru recompensarea verbuvantilor, ér in casa comunala nici vorba ca sê fie vre un ban, pana nu vom avé lege comunale bani încursi se vor administra Ddieu scie cum, — pe cand ar poté fi bani gat'a in fiecare comuna, inse nu e mirare, căci cine scie cum se fac, socotelile, — scie abunasema asia ca in vremurile de mai nainte: m'am dus la orasiu, 100 de fl.; am venit de la orasiu, 100 de fl.; sum'a face 300 de fl. etc.

Argus.

BUCOVINA.

De'n capul unghiului besericeii bucovinene in 8/20 iuliu 1866.

Ne aducem a minte, că într'un an al die-ceniului trecut, in o adunantia consistoriala de'n Cernauti se propuse de catra un barbat prè demn si madulariu al senatului consistoriale intrebarea, dupre carea modaletate ar trebui sê urmedie asiedierea parochielor celor vacante in diecesa, pentru ca acestea sê se impartasiése totdeuna dupa meritele cele adeverate si anume dupa cele sciintiale si morale, éra nu de'n alte priyiri. In decursul desbaterilor respektive, se facu tot de'n partea acelu barbat propunerea cea mai buna, ca asiedierea parochielor vacante sê urmedie pe temeiul unui examen concursual, la carele sê se prochiame competitorii. Dara a-césta propunere se reprobá mai vertos de'n déue motive si adeca 1) că examenul de con-curs in scopul asiedierii parochielor ar fi o da-tena a besericeii latine, si 2) că lipsece biblio-teci parochiale, de cari potendu-se folosí preutií nostri, sê nu stamnedie in studiul chiamarii lor dupa absolvarea cursului teologic. — Motivelor acestora, noi nu întielegem, cum li se potú atribuí taria in contra unei atari propuneri bune. Cel d'antaiu fu cu atat'a caldura primit, casí cand ar fi nimerit el o dogma, adeca, casí cum ortodosii prin introducerea examenului de concurs la asiedierea parochielor s'ar fi aplecat totodata si la primirea dogmelor celor teoretice ale besericeii latine. Deci noi in întielesul acelor dogmatizatori acum'a de mult neci nu suntem curat ortodosi, pentru că posturile de profesoriu la teologia, la gimnasia, la scóla reala si la scólele cele capitale s'au asiediat si se asiedia acum'a de mult pe temeiul examenului de concurs, avendu-se postul respektiv a se im-partasi acelu candidat, carele in elaboratul seu a dovedit mai multa si mai esacta sciintia des-pre obiectul, tinutoriu de acelu. — Apoi daca posturile amintite, fara de a se periclitá orto-dosia, se pot impartí numai prin examenul concursual? De ce parochiele sê se póta impar-tasi fara de acest'a? Au dóra nu sunt si acestea posturi tot atat de insemnate in beserica nóstra, casí cele late? dupre cuvintele arhiepiscopu-lui Tesalonicului Simeon: „Nemica nu este mie in beserica marului Ddieu si Mantuitoriu-lui nostru Is. Crest.“ Au dóra de la preutul paroc sê nu se póta cere, ca el tot mai mult sê se indeplinesca in sciintia teologica, indeosebi in cuventarétia besericesca, in isteti'a pastoralá si in modul dejudecarii si al rezolvarii afaceri-lor celor mestecat-profesionale? — Intr'adever introducerea examenului de concurs parochial in diecesa nóstra, este nu ce, cê se cere cu a-iasintia de imprejurările tempului presinte, pentru ca se incetodie o data plansorile asupra Nepotismului, carele descuragédia si slabesce dielul cel sciintial si cel moral, aruncandu-i pe multi mai antaiu in bratiile desperarii, éra apoi si in cele ale vre-unei patime. De a im-partesi parochiele cele vacante, nu dupre alte merite, ci numai dupre starea culturai ce in-tielesuale si morale si dupre dielul cel lucrativ spre sfóriréa bineului besericeii, este lucrul cel mai frumos, si atunci si preutimea va fi mai consciuta de chiamarea sa, éra poporenii vor fi

mai fericiti, sciind, că preutul lor cu adeverat a meritat, ca sê li fie conducatoriu, iubindu-l asiadara, si alipindu-se de densul de'n tóta ini-m'a. Afara de acest'a inca si dielul spre necur-mat'a lucrativitate spiretuala pe campul cel im-mens si frumos al sciintielor teologice, se va pastrá in viosetate, cautand unii pe altii a se întrece intru chiaritatea ideilor despre lucruri-le cele mantuitive si despre imprejurările tem-pului de fatia, cari purure au avut inriurintia a supra starii besericeii; emulatiunea cea adeve-rata se va nasce asiadara in clerul nostru, deven-nd el prin medilocirea acesteia, de a mer-itá cu dreptul numirea de cler cult si de a trece de acest'a si in public. Numai acelu, care-le a invetiá studiile teologice, nu spre a sci-ce va si a fi demn de chiamarea sa cea inalta, ci numai spre a devení la pana cea de tóte dilele, póte sê fie contra opiniunei acestei pub-lice in sufletu-si si in inima-si este patruns de chiamarea-si preutiéseca si demnitatea cea inalta a studiului teologic si pastoral, nu numai că va eserie opiniunei acesteia, dorind fierbinte so-sirea órei, ca sê se promulge in diecesa acésta modalitate la asiedierea parochielor, ci inca cu tarie va sustiné, că amanandu-se introducerea modalitatii acestei si impartindu-se parochiele ca pana acum'a, nu dupre adeveratele merite, studiul teologic va devení mane-poimane in discredit la preutime inasa-si, fiind acest'a antai-ul pas spre decaderea totala a sciintiei in die-ces'a Bucovinei, si pierdiend ea apoi prin a-césta poterea sa cea mai insemnata, căci sciintia este potere, ceea ce este divis'a secului acestuia si ceea ce se apróba in tóte imprejurările vie-tuale, atingative de drept, de aperature si de res-pect. Cu plaecere ne aducem a minte de érn'a anului 1864 cand episcopatul Bucovinei se a-drosá catra preutimea cea mai alésa a diecesei in caus'a responderii punctelor celor siete adanc taiatóre in victi'a besericeii nóstre, si cand preu-tii respektivi cam consternati prin acésta pro-data neacceptata, de a-si aratá ghibacia cea sciintiala, se congregau unii cu altii prin mai multe óre si chiar si prin dile întregi, desba-tand punct dupre punct si declarand idee dupre idee, necrutand truda, neci medilóce materiale spre procurarea isvórelor atingatóre de respun-surile acelea. Au n'a demústrat preutimea bu-covinéna cu acésta atunci, cand i s'a dat ei o-casiune, o emulatiune onoravera si un diel prè frumos spre prosperarea caucii besericeii? da-ca ea si lipsita de medilócele necesare, ci numai de'n ideile-si rezultatóre de'n consciintia' chia-marei sale invitata fiind, de a-si culege într'un temp abia de siese septemane materialul cores-pundiatoriu, spre a-si dovedí ideile acelea si a face indetul causeiceii vitale a besericeii sale— do si in privintia causei aceleia inca nu s'a fa-cut nemica de'n partea ierarhiei bucovinene in întielesul clerului si al întielegintiei diecesane.

De acésta cauza am amintit noi numai de aceea, ca sê întielega publicul besericiariu, că in clerul nostru bucovinean se afla barbati cu ta-linte si consciuti de chiamarea sa, dara că totu-si in caus'a responsurilor amintite avura ei cu multe greotati si nescuretati de a se luptá, pana ce-si stemperara cugetele, că de o cam data facura prin scrisóre ceea, ce potura sê faca.

De'n acésta resulta asiadara prè in ved-erat, de cata usiurintia s'ar bucurá preutimea nóstra in raportul acelu de a poté ea da re-spuns la ori ce întrebare teologica si atingativa de beserica, éra mai ales de victi'a acesteia, da-ca i s'ar dá ei ocaziune si i s'ar inviosá puru-rea emulatiunea' de a se ocupá cu studiul tutu-ror ramilor sciintiei teologice si besericare. Éra medilocul cel mai apt spre acésta, este nu-mai impartesirea posturilor parochiale pe te-meiul examenului de concurs. Prin acésta me-sura va fi preutul nevoit chiar, de a se ocupá nentruerupt cu sciintiele chiamarii sale; el deci se va perfeptiuná de'n ce in ce tot mai mult in studiul preutiei sale; patimele nu-l vor in-gradí; cugetul lui va fi purure atintit spre ameliorarea bineului patriei si al besericeii, con-sciut fiind el, ce trépta i se cuvine lui in ron-dul ierarhiei diecesane; cu poterea sciintiei sale cei pastorale si in spiretul dogmatic, moral si bisericariu amesurat imprejurarilor tempului de fatia, va poté el cu demnitate sê represinte beserica si natiunea, al carei preut este el; — in scurt el va fi preut in întielesul rogatiunii cei in fórma de predica, ce i se cetesce cu dem-nitate si cu multa apasantia de catra episcopul hirotonitoriu inainte de santirea-i intru diacon si apoi intru preut. Mai amintim inca, că prin introducerea modalitatii, de a se asiedia par-ochiele prin esamenele de concurs, cet'a preu-tiéscá va remané ferita si de patim'a asiá nu-

mitului materialism si de chieituiielele cele dia-darnice. Cu amintirea despre acésta ni-am de-schis calea la reprobarea motivului al douilea, carele s'a contrapus introducerii examenului de concurs in caus'a numita.

Acel al doile motiv s'a dedus de'n lips'a bibliotecelor parochiale; că asiadara preutií n'au de'n ce studiá, daca au absolvat cursul teolo-gic. Bine! drept este, că in Bucovina nu-s biblio-teci parochiale, dara sunt acestea la Latini, cari totusi au esamenele de concurs? S'au stau unele de acestea spre despusetiunea profesorilor de teologia in restempul, cand ei inca nu sunt chiamati ca atari? sêu catechetilor gimnasiali? sêu celor de la scóla reala sêu normala? Nul ci mai vertos trebim sê constatám, cumca ei insisi, pe spesele lor trebuie sê-si cumpere opu-rile cele necesare. Apoi daca acestia pot sê si le cumpere, de ce sê nu póta acésta un preut de la tíera? Cu dreptul marturisind, un preut de la tíera póte inca mai lesne sê si le procure, de cat unul de'n orasiu, carele in privintia tu-turor necesitatilor sale celor vietuale este res-trins numai la salariu-si, — pe cand noi preutií de la parochie, capetand si fript si fiert pe lan-ga salariu-ne, si economisand bine inca si cu sesiunea, mai lesne potém sê chieituiim cati-va florini in an pre cate-va carticele atingatóre de ramurile sciintiei nóstre, de cat cel de la orasiu. Cate biblioteci frumoése private n'am poté noi acum'a sê vedem in Bucovina, dara numai prin a sut'a parte de'n averea parintilor nostri, s'ar fi pus basca la acelea? Dara, daca óre s'ar slabí numai ceva de'n lucsul modern si demoralisa-toriu cat n'ar castigá cultura teologia si natiu-nala? In privintia acésta ne-am face de divisa; „daca ai tu gust spre lucs, apoi trebuie sê aibi gust si spre sciintia! én arata-te acum'a!“. — De buna séma, că nu fie-carele este indiestrat cu asemene talinte, si nu fie-carele póte sê fie asemene de productiv, dara de aceea, că cest'a lu vede pe cel'a inaintea sa si cugetand, că nul va întrece sêu nul va ajungo, sê se descura-gedie, ne mai voind a aduce jertva pe altariul sciintiei de'n averea se cea materiala? Unul ca acelu, nu numai că este lipsit de tóta emula-tiunea si incalecat de Mamona, ci lui i si mai place, de a petrece in nelucrare spiretuala, es-cusandu-se apoi in un feliu ne iertaver si ne-demn de chiamarea sa cea santa.

Pe unul ca acelu trebuie a-l face sê-si aduca a minte tot deuna de dica'la: „silintia' tie-se pandi'a“ si do cuvintele evangelice, că „bogatii nu vor intrá intru imperati'a ceriu-lui“, constringendu-l pe langa acésta cu tóte medilócele cele oneste la lucrativitate in viea Domaului, ceea ce inse nu se cuprinde numai in sevarsirea functiunilor celor liturgice, ci mai vertos in seriosul studiul al sciintielor chia-marii preutiesci. — Mai este inca si altfelu de ómni, cari adeca in tot decursul studiilor sale s'au adevérit de capaci, studiand inse ei cu escelintia numai de aceea, pentru ca dupa man-tuítiunea studiilor pe temeiul absolutoriului cu preferintia sê capete un post, o parochia buna, carea si capatand'o, anina apoi studiul pe cuiu, mai placendu-le, de a fi leganati in bratiile Mamonei. De aici apoi provine, că preutimea nóstra atat de putin se impartesiesce la diuarele cele sciintifice, belotristice si poli-tice, spre a propasi cu spiretul tempului si spre a invetiá si a sci, pana unde am ajuns acum'a si ce ne mai lipsesce inca. De aici apoi provine, că la o parte mare a proutimeii nóstre nu affi neci o carte dogmatica, neci morala, si neci istoria, neci dreptul besericeii, ci numai molitvenicul si altele de asemene, cari inca sunt de trebuintia, dara in alta direptiune, si cu cari numai si numai parintii si mosii nostri preuti potura cu fala a se laudá, neavend ei cultura mai inalta si o chiamare atat de in-semnata, precum o avem noi fatia cu beserica intru imprejurari atat de critice ale ei si carea necontentin ne chiama cu vócea sa cea dulce de buna mama, ca cu amaretiune de adevérati fii in întielesul proocului „rivni'a casei tatalui meu m'a mancat“, sê rumpem velul cel negru al monarchismului erarhic absolutistic de la fatia-i si sê o prodám urmasilor nostri drept mostenire qerésca si apostolésca. — Multi voind a se escusá in privintia acésta, vor in-trebá: „unde sunt cartile acelea? noi nu le scim.“ Éca! la ce întrebare l'a adus pe preutul roman nepasanti'a cea indelungata catra insu-si studiul chiamarei sale! Si de buna séma, cum sê scie el, ori de sunt carti teologice, ori ba, daca el neci s'a interesat de acésta? — De acolo frate! i vom responde, procura-ti si tu carti, de unde si-au procurat si aceia de'nre fratii tei preuti cari s'au calificat de invetiatori

ai junimei studióse. N'asteptá frate! ca sê-ti pice mur'a'n gura, sêu inca sê te imboldésca superiorii tei, căci in acest cas depici in védia, te faci un sclav al superiorilor tei, cari spre nenorocirea ta chiar voiesc, ca sê te védá in nelucrativitate si nepasantia, căci atunci li esti, asiá dicend, panur'a cea négra in velul cel întunecos, in carele monarchismul cel ierarhic a invescut beserica, incat numai abie i se mai vede temeli'a cea apostolésca. La fun-dul relegiunariu e chiar pecat de a pretinde, ca el sê te sustiena cu medilócele progresive in cultura si dupa mantuítiunea studiilor tale. Destul, că te-a sustinut atati ani si ti-a dat po-tintia, de ti ai ascurat venitoriu, in cat ocupi acum'a un post onoraver, inalt si sant in so-cietatea omenésca, indeosebi in cercul unei natiuni careia i sunt de recuirat atat ei inse-si, cat si besericeii ei drepturi sante.

Carti sunt, parinte frate! numai nu-ti in-gurdí pung'a fatia cu densele, ci deschidiend'o, le vei affá. Nu cugetá, că cumperand carti, voi scurtá diestrea copiilor tei, ci mai vertos o vei inmultí, potend ca om iubitoriu de sciintia sê li dai o cultura in întielesul cel adeverat, ceea ce este diestrea cea mai nobila, mai frumoasa si mai durabila, căci moliele nu o pot róde, neci stricá, si furii n'o pot sapá, neci furá.

Nu ne'ndoim asiadara, că publicul ceti-toriu, atat cel preutiesc, cat si cel laic de'n Bu-covina va recunócece urgentia întrebuniarii acelor mesure, prin cari: cei chiamati, de a lucrá in viea Domaului, sê se sustina in nepre-curmata lucrativitate spiretuala spre inasa-si onórea si fericirea sa, si ca un'a de'n mesurele cele mai apte in scopul acésta este introduce-rea examenului de concurs la asiedierea par-ochielor celor vacante. Asisdere nu ne'ndoim, că si acei barbati, vislasi ai naci besericeii bu-covinene, cari stau in fruntea clerului si sunt chiamati, de a-l povatiu' la acurata implini-tiune a detorintielor lui, inca recunóscend dau-naciós'a repásire a celor mai multi in privintia sciintiei chiamarii lor, vor cautá, de a pune stavila aceleia, fiind că propasirea in sciintiele preutiesci este si sê fie antai'a detorintia a preutului. — Deci suntem cu totii intru asteptarea introducerei examenului de concurs in scopul amintit.

†. Sucéva in 10/22 iuliu 1866. (Ne-crolog.) Sórtea fatala sémena a se fi conjurat asupra nóstra. Nu de mult ni-l rapi crud'a mór-te pe neuitaverul barbat si regeneratoriul sim-tiului national in Bucovina, Arune Pumnul, — crudul resbel de la médiadi si de la médi-a-nópte ne lipsi inca de o parte insemnata a in-tielegintiei romane de'n statul Austriei, — éra in 5/17 Iuliu supt séra ca un fulger omorito-riu ne ingrodí scirea cea mult intristatóre, că Dr. Amorosiu Dimitrovitia, redactoriul sóei societatii literare romane de'n Cernauti, pieá jertva bólei de holera, acelu biciu asiatic. Grea durere cuprinse si sfasiá inimelc tuturor'a acésta scire malniciósá. Un barbat june, in fló-rea vietii, plin de sperantia dulci in venitoriu seu si al natiunii sale, lucrativ si dielos intru aperature drepturilor nationale ca jurist graduat, si-parasi jun'a sotie, ne parasi pe noi, si-parasi natiunea, trecend la locasiurile cele eter-ne, éra nóa lasandu-ne detorintia, de a-i deplan-ge cu amar perderea.

Romanilor Bucovineni! am perdut o fló-re, am perdut un exemplu viu de lucrativitate, am perdut o potere rara, am perdut un amic sincer si un svatuitoriu bun.

Preutilor si ministritor santului altariu! spuncti poporul roman, că l'a perdut prin mórte pe acel binevoitoriu al seu, carele prin întieleptiunea-si de jurist l'a luminatin privintia vietiei cei constitutiunale, arangiand intru eter-na amintire alui in fatia poporului un parastas solemn.

Éra noi cu totii cari prin mórtea numi-tului am perdut un stilp insemnat al causerlor nóstre celor nationale, lu vom pastrá prin aceea cu demnetate in memorie, daca ne vom prochiamá unii pe altii la unire, ca in unire fratiéseca lucrand, sê reasiediam perderea lui.

Romania.

Domnul C. A. Roseti a luat éra si direc-tiunea diariului „Romanul“. Despre schimba-rea ministeriala se pronuncie, intro altele, astfel:

„Numai silit de imprejurari am luat loc unde deprinderile mele nu me trimiteau, a tre-buit sê caut momentul priincios a poté reveni

la locul meu, redactiunea acestei f6ie, unde publicul — p6te prin bun'a sa vointia catra mine — m'a deprins a crede c6 pot face 6re care servit6ie patriei mele. Acel moment am crezut c6 venise la 11 iuliu.

Prin regularea ce s'a putut face in finant6iele n6stre in cele de pre urma lune, *ministrul de finantie a declarat in adunare c6 la 1 ianuarie va prezent6 un buget ecilibrat in venituri si cheltuele.*

D'in punctul de vedere politic, cestiunea n6stra este asemenea in calea cea mai buna. P6rt'a, tratand d'asta data d'a dreptul cu noi, avem, putem dice, deplin'a convingere, c6 peste putin va recun6sce vointia nationala, curmand t6te siovairile si temerile pentru noi, va servi, credem, tot atat si P6rte, care va av6 astfel in Romani, o natiune vecina, tare si legata prin cele mai frumoase simt6inte cu adeveratele interese ale imperiului Otoman. Lucrurile dar fiind astfel, am putut s6 rog pe Mari'a Sa si pe fostii mei colegi a permite retragerea mea, si rogatiunea mea a fost primita.

Aci erau lucrurile la 11 Iuliu cand, d'in nenorocire s'a ivit o criza ministeriale. Nu scim prin ce cauze s'a descoperit o lipsa de incredere deplina, si d'in nenorocire reciproc6, intre onorabili d. d. Lascar Catargiu si Ion Bratianu. Acea nencredere ar fi putut negresit paralis6 lucrurile. D. Lascar Catargiu dandu-si demisiunea er6 si drept, si cuviincios si bine s6 se retraga si d. Ion Brateanu. Retragerea domnelor, a trebuit neaperat s'aduca reformarea Ministeriului, care s'a si facut dupa cum se va ved6 mai la vale. (am publicat in Nr. 44 al „Albinei.“ Red.)

Acest ministeriu inse este tot cel de la 11 Februarie, nu numai fiind c6 este presidiu tot de d. Ion Ghica, dar anca fiind c6 in majoritatea lui este tot ael'a. Daca dar Ministeriul de la 11 Februarie a fost primit cu acclamare de natiunea intr6ga, daca faptele lui au fost demne de drapelul acestei revolutiuni, — Natiunalitate, libertate, moralitate — ministeriul actuala trebuie s6 aiba deplin'a incredere a natiunii.

VARIETATI.

== *Birocratul.* „Presse“ aduce un esemplu rar despre spiretul si punctualitatea de birocratia. Intr'un orasiu d'in Boemia er6 un magazin cu proviziune pentru armat'a imp. avand un deregatoriu de supraveghiatoriu. Cand dupa caderea la K6niggr6tz armat'a se retragea venira carutie multe ca s6 duca proviziunea, deregatoriu inse intr'o di ca n'tr' alt'a deschidea magazinul numai in 6rele oficiale de la 9—12 6. l. m. si de la 3—6 d. m. si astfel carutiile nu putura incarc6 t6te pana ce sosira Prusii, punend man'a pe proviziune, numai atunci si deregatoriu uit6 6rele si o lu6 pe talpa.

== *A patito.* Episcopul Zinelli d'in Treviso er6 om f6rte credincios guvernului imperateasc, vedind inse c6 intra Italianii, se puse in fruntea clerului seu, li es6 spre intempinare cu un stindard tricolor italian, pe care er6 scris cu litere mari: „fiat voluntas tua“. Ac6st'a inse nu-i impedec6 pre Italiani a l'imb6 pre Sant'i'a Sa s6 tr6ca peste fruntarie.

== *In caus'a voluntarilor d'in Ungaria.* Tavernicul br. Sennyey a trimis cercularie tuturor episcopielor cerend concursul si medilocirea acestor'a la popor ca s6 intre cat mai multi intre voluntari. — Tocm'a primim copi'a unui cerculariu trimis de Parintele episcop roman de'n Arad sub Nr. 130/pres. Corespundintele nostru afirma c6 fie-care preot a primit desclinit aost act, prin care Il. Sa prov6ca preotimea a indemn6 poporul.

== *Sciri despre invingeri.* Diariul „Neue Zeit“ ce se publica in Olm6tz, (Olm6ti) cu datul 27 iul. scrie urmat6riele: „Invingere mare la Posion; Prusii pasesira Austri'a inferi6ra.“ — „Invingere mare la Wagram pe partea armatei imperatesci, perderile de amend6ne laturate 60,000 de barbati. Principele Federic Carol e in prins6re austriaca.“ — Tot acel diurnal cu datul 28 iul. scrie: „Invingerea armatei imperatesci de la Wagram se numesc si „invingere la Tulln.“ 20,000 de Prusi remasera pre campul bataliei, 10,000 depusera armele, Mai multi generali parte prins6 parte raniti, 17,000 arme prusesci si alt material in manile armatei imperatesci. Pe principele prusesc lu prinsera in apropiare de Raigern. Regele prusesc insciint6 generalului imp. Edels-

heim c6 daca nu elibera pe principele, va bombard6 orasiul Br6nn, la ce generalul respunse: „Cand va cad6 in Br6nn plumbul cel d'antaiu, in acel moment va cad6 si capul principelui prins.“ — Eca la ce scornituri d6 ansa lips'a de sciri autentice.

== *Involarea voluntarilor.* Ni se scrie d'in Biharea c6 unii neprecedend ce va s6 dica voluntariu — cas6 in 1848 — fac involare cu tari'a. „Naplo“ inca are un cas.

== *Un ce curios si caracteristic.* Intre „Hirn6k organul oligarcei magiare si intre „6sterr. Zeitung“ organul permanent al fie-carui regim, de un temp in c6ce se manifesta o simpatia si reciprocitate rara. Nu e numer in care s6 nu se prov6ce unul la sentintiele celuia lalt, s6 nu-si citeze imprumutat rostirile. Cea mai curi6sa aparitiune inse e c6 de la K6niggr6tz in c6ce, adeca de cand Austria se resolv6 a se desface de Germania, „Hirn6k“ l'a botezat imperiul Austriei de „imperiul ungaro-austriac“, er6 „6sterr. Z.“ i urma ca umbr'a si dice si ea „ungarisch-6sterr. Monarchie“, 6re scie ce dice? si daca scie apoi i admir6m desteritatea cat de repede pot6 inventi6 o cestiune atat de grea.

== *Majestatea Sa Imperat6s'a* petrece 6rasi in Buda, unde sosi vieneri deman6tia.

== *Deputatiunea serb6sca* care d'in Belgrad s'a dus s6 salute pe Domnitoriul Romaniei in numele principelui serbesc, dede ansa la aplicatiuni multe, unii presupun6e aliantia. Acestei pareri, un corespundinte serbesc alui „Wand.“ i opune urmat6rea declaratiune a unui diplomat roman: „Se vorbesc de aliantia paragrafata intre Bucuresci si Belgrad — spre ce? de atac nu suntem in stare, er6 atacati fiind vom lucr6 impreuna si fara tratet de aliantia.“

— *Decoratiuni* primira ostasii cari s'au destins pre campurile de batalia. Sunt multi romani cari primira medalie de aur pentru merite belice, altii medalie de argint.

LITERARIU.

Limbele romane fatia cu limb'a latina.

Resultatele scrutarilor de pana acum.

(Continuare.)

Teritoriul francec.

Cesare a aflat in Galia trei pop6re, cari diferiau prin limba, naravuri si legi; adeca: Belgii in Nordost, Acuitanii in sudvest, si intre acesti-a Galii s6u Celtii. Celtii si Belgii erau de ael'a-si soi, Acuitanii in parte de origine iber'a. Pe malul sudului se latise d'in Masili'a limb'a si cultur'a grec6sca. Dupa supunerea Galiei prin Romani perira t6te aceste limbe, dara numai pe incet, c6ci, pecum ne spune Ulpianu, in sechiul al treilea limb'a galica er6 inca limba viua. Fideicommissa quocumque sermone relinqui possunt, non solum latino, vel graeco, sed etiam punico vel gallicano. Asi6 amintiesce Sulpiciu Severu de limb'a celtica s6u galica pe la finea sechiului al patrule: vel celtice, aut mavis, gallice loquere. Marcelu Empiriciu produce o multime de cuvinte galice pentru numirea plantelor.

Cu sechiul al cincele incep invasiunile Burgundilor, Gotilor, Francilor in Galia; Normanii au emigrat in sechiul al diecele. — In limb'a franca materi'a latina e mai mica, si cea germana mai mare, de cat in spaniol'a si italian'a. Despre originea cuvintelor nelatine si tot odata negermane e greu de a decide. Limb'a franca a imprumutat si de la dialeptele britice, adeca: d'in cel bretonic, chimric, iric si galic; numele ei cel mai vechiu e „lingua gallica.“ Probele limbistice se dat6dia d'in sechiul al n6ele si diecele.

Dialepte. Franci'a se imparte in dialeptul de nord, „langue d'oil“, si in cel de sud „langue d'oc.“ (Numirile acest6a se dede de la cuventul, cu care se afirm6dia, oc de la hoc, oil acum ou de la hoa illud. Asi6 se numesc Francii in Neuseeland Quioui, Englesii: Yesyes.)

Afara de Europ'a se vorbesc limb'a francec6a in America, adeca in provinciile: Canada de jos, Louisiana, Haiti, Guadeloupe, Martinique; in Africa, in Algeri'a.

In o parte a Retiei cei vechie, in cantonul de astadi Graub6ndten se vorbesc o limba romana, care in unele trasuri se apropia parte de cea italiana, parte de cea proventiala, in

structur'a sa intr6ga inse p6rta un tip propriu. Locuitorii cei vechi ai Retiei au fost de soiul etrusc; tier'a lor fu ocupata de Romani pe tempul lui Augustu; cateva sechie mai tardiu ocupara Alemanii partea vestica si Baiovarii cea ostica. Remasite de cuvinte etrusce s'au conserbat mai vertos in numirile locurilor. Germanii numiau tier'a ac6sta: Churewala, si limb'a churw6lsch; poporul insu-si o numesc rumonsch. Pe teritoriul ac6st'a nu s'a infintiat o limba literaria, c6ci se scrie si se tiparesc numai in dialepte; ortografi'a e arbitraria si f6rte confusa. Monumentul cel mai vechiu limbistic e traducerea testamentului nou de la a. 1560.

Dialepte sunt d6ue: cel munteanu si cel engadin s6u ladin; acestea inca se impart in altele secundarie, asi6 cel engadin: in cel engadin de sus si in cel de jos.

(Va urm6.)

Economia.

Oradea-mare 31 iuliu.

In tergul de septemana (ce se tiene marti-a) bucatele trecura cu urmat6riele pretiuri: sinicul de gr6ul cel mai frumos 7 fl. 40 cr.; — gr6ul amestecat 6 fl. 30 cr.; — secara 5 fl. 80 cr.; — papusoiul (cucurudiu) 7 fl.; — ordiul 3 fl. 80 cr.; — ovesul 4 fl.; — sinicul de linte 10—12 fl. — Fasol'a (pasula, madiare) n'am vedut'o la crestini vendindu-se cu sinicul ei numai cu iti'a (1/2 de cupa, 1 holba) care costa 10 cr. Unii negotiatori ovrei au fasola multa adunata in magazinele lor, dar n'o vend c6ci asc6pta urcarea pretiului. — Cartofii (hiribe, crumpe) se cam scumpira pentru consumul ce-l fac ostasii raniti.

Porcii trecura astadi bine in tergul nostru. Parech'i'a de mascuri de 1 1/2 an cu 20 fl. v. a. se intielege c6 cei adunati d'in turma de pre camp, si nu cei ingrasati. Centenariul de slanina n'are pretiu statornic, dar un Z se vinde cate cu 36 cr. er6 un Z de carne p6spta de porc cu 20 cr.

Boii pentru lucru 80—100 fl. parech'i'a. Vacile cu lapte au pretiu bunisor, precum si vitele grase fiind un Z de carne cu 16 cr. Cu t6te acestea n'am veduit transporte de vite grase.

Un Z de brandia 20 cr., de casiu 18 cr.

Septemana trecuta ni aduse ploii mai c6 neintrerupte, deci avem curcubete frumo6e si sperantia de cucurudiu. In partile de la Orade catra Beiusiu sunt prune destule, se gatesc 6menii nostri la facerea rachiului (vinarsului). Un fabricatoriu de rachi (cari pre la noi mai toti sunt barbosi) mi se planse c6 n'au prevedere de castiguri, de 6ra-ce avand Romanii prune, vor face insisi rachi, si nu vor be fabricaturele lor. Io l'am mangaiat asigurandu-l despre esperiint'a mea, cumca Romanii cand au prune si fac rachi, nu se misca de langa caldare pana ce nu l'au inmormentat tot, si astfel rachiul d'in prunele lor va tien6 d6ua, cel mult trei septemani, si apoi er6 se vor int6rce la fabricature. Nu sciu daca l'am mangaiat deplin pe fabricant, dar c6 esperiint'a e adeverala, garant6za

Agricola.

Secerisiul l'am gatit mai curund de cat de alta data. Ghiati'a d'in maju apoi secet'a, ne insiel6 in sperantiele de asta primav6ra. R6d'a e mai putiena de cat s'o putem numi de mediloc. Crucea de gr6ul are cam 1/2 de mesura, si asi6 14 cruci cam 7 mesure. In privint'a calitat6i gr6ul e f6rte frumos,

Cucurudiu e stricat f6rte de seceta, nu sciu ce influintia vor face ploile a supr'a lui.

Bapiti'a mai t6ta e nemicita, f6n avem putien. Vile-s stricate numai pre la p6l'a delurilor. Cu alte ramuri ale economiei ne ocup6m putien. P.

D'in cottul Torontalului 2 aug.

In comitatul nostru secerisiul a fost numai in rare locuri mai pre sus de medilociu; — dupa un jugare am capetat abi6 cate 6, 10 pana la 14 metiuri austriace, pre cand alta data si cate 25—28 am capetat.

Pl6ia n'a pr6 fost in v6r'a c6s'a, de cateva dile inse am avut pl6ia buna, cucurudiu a mai renviat, si ni promite un rod bunisor.

Struguri precum scim — f6rte putieni vom av6. A.

Cursurile din 3 august n. s6r'a.

(dupa ar6tare oficiale.)

	bani	marf.
Imprumutele de stat:		
Cele cu 5% in val. austr.	53.75	54.25
„ „ contributiionali	99.50	99.75
„ n6ue in argint	70. —	72. —
Cele in argint d. 1865 (in 500 franci) ..	71.50	72. —
Cele nationali cu 5% (jan.) ..	65.75	66. —
„ metalice cu 5% ..	59. —	59.25
„ „ mai nov.	62.50	63. —
„ „ 4 1/2% ..	50.75	51.50
„ „ 4% ..	45. —	46. —
„ „ 3% ..	33.50	34. —
Efekte de loteria:		
Sortite de stat din 1864 ..	64.40	64.60
„ „ 1860 1/2 in cele intr6ge ..	75.50	76. —
„ „ 1/4 separata ..	78. —	78.50
„ „ 4% din 1854 ..	67. —	68. —
„ „ din 1839, 1/3 ..	134. —	136. —
„ banciei de credit ..	110. —	110.50
„ societ. vapor. dunarene cu 4% ..	80. —	82. —
„ imprum. princip. Eszterh6zy 6 40 fl. ..	—	—
„ „ Salm 6 ..	22. —	24. —
„ „ cont. Palfy 6 ..	20. —	22. —
„ „ princ. Clary 6 ..	20. —	22. —
„ „ cont. St. Genois 6 ..	20. —	22. —
„ „ princ. Windischgr6tz 6 20 ..	15. —	16. —
„ „ cont. Waldstein 6 ..	17. —	18. —
„ „ „ Keglevich 6 10 ..	10.50	11.50
Obligatiuni deasarcinat6re de pament:		
Cele din Ungaria ..	63. —	63.50
„ Banatul tem.	61. —	62. —
„ Bucovina ..	58. —	60. —
„ Transilvania ..	58. —	60. —
Actiuni:		
A banciei nationali ..	720. —	722. —
„ de credit ..	143.40	143.60
„ scont ..	585. —	590. —
„ „ anglo-austriace ..	73. —	74. —
A societatei vapor. dunar.	460. —	461. —
„ „ Lloydului ..	182. —	185. —
A drumului ferat de nord ..	1620. —	1625. —
„ „ stat ..	185.50	186. —
„ „ „ apus (Elisabeth) ..	123. —	124. —
„ „ „ sud ..	200. —	201. —
„ „ „ langa Tisa ..	147. —	147. —
„ „ „ Lemberg-Czernowitz ..	169. —	171. —
Bani:		
Galbenii imperatesci ..	6.18	6.19
Napoleond'ori ..	10.53	10.55
Friedrichsd'ori ..	10.85	10.95
Suverenii engl.	13. —	13.10
Imperiailii rusesci ..	10.65	10.70
Argintul ..	128.50	129.50

Lampe de petroleu

cu cea mai eminenta constructiune. Fasonulu celu mai nou si elegantu cu cele mai moderate pretiuri de fabrica d'in prim'a c. r. priv.

fabrica de lampe de oleiu austriaca
a firmei:
GEBRÜDER BRÜNNER
in Vien'a

Magazinul: Cetate, K6rntnerstrasse Nr. 46 Heinrichshof.
Fabric'a: Mariahilf, Magdalenenstrasse Nr. 10.

Sticle cilindrice d'in cea mai buna calitate de iaga, prearse, in negotiu vinu nainte sub numirea: „cilindru de ph6nic (Ph6nix-Cylinder) provedute cu semnul nostru B pecum si t6te objeptele de sticla ce se tinu de lampa.

Depositu de materii ardietorie pentru salonu d'in petreolu curati-americanu si oleu solaru in calitate cea mai buna pentru cele mai moderate pretiuri locale in transito-magazinulu nostru. — Liste de pretiu si depingeri de lampele n6stre se tranitu pofitoriloru franco.

Fratii Br6nner.

